

Janet Skeslien Charles "Måneskin i Odessa" Karakter: xxxx

"Måneskin i Odessa" er Janet Skeslein Charles debutroman skrevet 2009.

Den 23-årige ingeniør Daria Kirilenko bor hos sin bedstemor Boba. Hun er fattig som hendes veninder i Ukraine. Men hun er intelligent, selvstændig, har ben i næsen og får et eftertragtet job med en god løn som engelskkyndig sekretær i et israelsk shippingfirma i Odessa, hvor David Harmon er den korrupte leder. Eneste ulempe er chefens forventning om seksuelle ydelser. Daria havde dårlige tænder og måtte vælge mellem mad og tandlæge. Harmon betaler for tandlægebehandlingen, der starter med at alle hendes tænder trækkes ud, og hun får et gebis. En dag siger Harmon: *"Du står i gæld til mig."* Resolut hiver Daria tænderne ud smider dem på bordet med ordene: *"Det her er, hvad jeg skylder dig."*

For at blive fri for Harmon's tilnærmelser fører hun ham sammen med sin pengeglade veninde Olga. Desværre giver planen bagslag, for Olga tager Darias vellønnede job på kontoret. Daria må tage et bijob som oversætter, tolk og lærer i engelsk på ægteskabsbureauet Sovjet-Unionen, der ejes af Valentina Borisovna. Firmaet formidler kontakt mellem ukrainske kvinder og vestlige mænd ved fælles sammenkomster. Så dukker den forførende mafiabos Vladimir Stanislavskij op, han kommer for at opkræve beskyttelsespenge hos firmaet. Daria fristes selv og falder for Vlags charme velvidende hans spraglede baggrund. Men Vlad er svigefuld, hun hører ikke fra ham i flere måneder.

Ved en af sammenkomsterne mellem de ukrainske kvinder og de vestlige mænd møder Daria en af de vestlige mænd den kejtede, flinke skolelærer Tristan. De er forlegne overfor hinanden: *"Lyden ik blev drysset ud over sætningerne som kanel på Bobas æbletærte."* Tristan rejser tilbage til USA og har bedt Daria følge efter. Pludselig dukker Vlad op igen og erklærer sin kærlighed til Daria. Daria står nu over for valget mellem sin elskede hjemby og den amerikanske drøm, mellem en sexet uansvarlig mafiaboss og en blid skolelærer, mellem det kendte kaos og løftet om økonomisk sikkerhed. Daria vælger at rejse til San Francisco. Men det viser sig, at Tristan ikke bor i San Francisco, men på landet. Han er ikke skolelærer, men pedel og er bestemt ikke særlig vellidt i vennekredsen. Trods disse konstateringer bliver hun gift med Tristan og møder kontrasternes verden:

Vandet kommer ud af hanen, når man bevæger hånden - Garageporten går op ved tryk på en knap - Hunden Brownie får en ny hofte til 2.000 \$ - Folk har flag på tøjet, det var utænkeligt i Ukraine. I USA bruger de altid paptallerkener, engangskrus og købt mad, mest spaghettiretter fyldt med kemikalier, i Odessa lavede de alt mad fra bunden. Amerikanerne er venlige, i Odessa var folk kun venlige, hvis de ville opnå noget. Det væsentlige er dog, at parret har vidt forskellige interesser. De kommer fra meget forskellige kulturer, han spiller computer, ser konstant tv mest baseball, hun lytter til Bach og læser bøger. Og penge er også her, imod forventningerne, en mangelvare. Daria snakker om, at de kunne flytte til byen. Her tænder Tristan helt op i det røde felt: *"Det er mit hus, mine penge, mine regler, vi flytter ikke."*

Efterhånden opdager Daria, at hun konstant kontrolleres og betragtes som en husbestyrerinde uden rettigheder også af familien og vennekredsen, der synes hun burde være taknemmelig, for hun har kostet Tristan mange penge. Daria har fået en ring af Vlad, som hun har gemt, den sælger hun for 12.000 \$ og beslutter sig for at rejse. Men tvivlen nager alligevel, men efter at hun har kastet 100 \$ sedler i brændeovnen, otte stk. i alt, så rejste hun til en lille lejlighed i San Francisco. Daria får på anbefaling af David Harmon igen et vellønnet job og trods starten af deres bekendtskab ikke var vellykket, viser det sig, at der er opstået et venskab mellem dem, og det anes, at de ender med at blive et par.

En tragikomisk og indlevende roman om de ofre vi er villige til at bringe i jagten på kærlighed og stabilitet.